

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

d l a

Zarządu obrebu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt VIII.

Wydany i rozesłany dnia 18 Marca 1855.

11.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 12. Februar 1855,

giltig für das Großherzogthum Krakau,

in Betreff der Einführung der im Kronlande Galizien und der Bukowina geltenden Bestimmungen hinsichtlich der Flossführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung, im Großherzogthume Krakau.

In Erwägung des Umstandes, daß im Großherzogthume Krakau bisher keine ausreichenden gesetzlichen Bestimmungen bezüglich der Verhütung der durch die Flossführung auf schiff- und flossbaren Gewässern möglichen Beschädigungen und Unglücksfälle, dann bezüglich der Strompolizei- und Pflanzungsordnung bestehen, werden in Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 24. Jänner 1855 Z. 724 die nachstehenden dießfalls in Galizien und der Bukowina geltenden Vorschriften und zwar die mit Gubernial-Berordnung vom 6. November 1827 Z. 68772 erneuerte Vorschrift vom 28. Oktober 1789 zur Vermeidung von Unglücksfällen und Beschädigungen durch Flossführer, und die unterm 2. März 1842 Z. 9605 kundgemachte Strompolizei- und Pflanzungsordnung mit den durch die geänderten Verhältnisse nothwendig gewordenen Modifikationen hiemit auch auf das Großherzogthum Krakau mit dem Bemerken ausgedehnt, daß sie mit dem Tage dieser Kundmachung in Giltigkeit treten.

Mercandin m. p.

Erneuerung der Vorschriften zur Vermeidung der Beschädigungen und Unglücksfälle durch Flossführer.

Um die Flosswaaren-Eigenthümer auf die Mittel, ihre Waaren vor Schaden zu bewahren und Unglücksfälle zu verhüten, aufmerksam zu machen, wie auch vor der Verantwortung zu warnen, welcher sie gesetzlich unterliegen, wenn durch Nichtbeobachtung der vorgeschriebenen Vorsichtsregeln an Wasserwerken, Brücken und dergleichen, oder sonst auf eine Art Schaden zugefügt wird, werden im Anschlusse /. die hierüber mit dem gedruckten Kreis Schreiben vom 28. Oktober 1789 ergangenen Vorschriften neuerdings zur allgemeinen Kenntniß und genauen Beobachtung gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. November 1827 Gub. Zahl 68772.

Kreis Schreiben

vom königlichen galizischen Landesgubernium.

Vorschriften, Beschädigungen und Unglücksfälle durch die Flossführer zu vermeiden.

Wiewohl es einerseits zu wünschen ist, daß zur Ersparung der so kostbaren Landfrachten, wo die schiffbaren Flüsse die vortheilhafte Gelegenheit dazu anbieten, sich immer mehr und mehr der Flossung bedient werden möchte; so ist es doch auch andererseits

11.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 12 Lutego 1855.

obowiązujące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

celem zaprowadzenia w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, istniejących w kraju koronnym Galicyi i Bukowinie przepisów, co do prowadzenia statków, policyi rzecznej i plantacyi.

Zważywszy że w Wielkiem Księstwie Krakowskiem nie ma dotąd dostatecznych postanowień prawnych, co do zapobieżenia możliwym nieszczęśliwym wypadkom i przygodom z powodu prowadzenia statków na wodach spławnych i do żeglugi zdolnych, jako téż przepisów policyi rzecznej i plantacyi; w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 24 Stycznia 1855 r. Nr. 724, następujące w tym względzie w Galicyi i w Bukowinie obowiązujące przepisy, mianowicie zaś rozporządzeniem Gubernialnem z dnia 6 Listopada 1827 r. Nr. 68772, ponowiony przepis z dnia 28 Października 1789 r. w celu zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom i uszkodzeniom przez flisów, niemniej pod dniem 2 Marca 1842 r. Nr. 9605 ogłoszone przepisy policyi rzecznej i plantacyi, wraz z modyfikacyami przez zmienione okoliczności wywołanemi, niniejszém także na Wielkie Księstwo Krakowskie z tym dodatkiem rozciągają się, że te przepisy z dniem niniejszego ogłoszenia w moc obowiązującą wstępują.

Mercandin m. p.

Ponowienie przepisów w celu zapobieżenia uszkodzeniom i nieszczęśliwym wypadkom przez flisów.

Aby zwrócić uwagę właścicieli towarów tratwowych na te środki, któremiby towary od szkody zachować i od nieszczęśliwych wypadków ochronić mogli, tudzież aby ich przestrzedz o odpowiedzialności, której prawnie podlegają, jeżeli przez niezachowanie przepisanych prawideł ostrożności, lub w jakikolwiek bądź inny sposób budowy wodne, mosty i t. p. rzeczy uszkodzone zostaną, przeto powtórnie podają się wydane w tym względzie, a załączonym tu okólnikiem drukowanym z dnia 28 Października 1789 r. objęte przepisy, do powszechnej wiadomości i ścisłego zachowania.

Ogłoszenie gubernialne z dnia 6 Listopada 1827 r. N. 68772.

O k ó l n i k

C. K. Gubernium galicyjskiego.

Przepisy w celu zapobieżenia uszkodzeniom i nieszczęśliwym wypadkom przez flisów.

Chociażby z jednej strony życzyć należało, żeby dla oszczędzenia łożonych wydatków na sprowadzanie rzeczy lądem, zwłaszcza tam gdzie spławne rzeki pożądaną do tego dają sposobność, defluidacyi coraz więcej używano, z tém wszyst-

eben so nothwendig, alle Flossfahrer gegen Unglücksfälle zu warnen, die wegen ihrer unvorsichtigen Leitung und äußerst üblen Bestellung der Flöße und aller Zugehör nicht nur zu ihrem eigenen, sondern auch fremdem Nachtheil sich ereignen, wie dießfalls schon mehrere Beschwerden angebracht worden sind.

Damit also jeder, der sich der Flössung bedient, über das, was er dabei zu beobachten habe, und mit welchen Werkzeugen er versehen sein müsse, gehörig unterrichtet, und dadurch wegen der aus einer durch ihn begangenen Unvorsichtigkeit, oder Nachlässigkeit entstehenden Folgen gewarnt werde, so wird jeder, der die folgenden Vorsichtsregeln nicht beobachtet, und dadurch an Wasserwerken, Brücken und dergleichen, oder sonst auf eine Art Schaden zufügt, nicht nur zu einer Strafe von 6 Dukaten, sondern auch zum vollen Schadenersatz angehalten werden.

Die Vorsichtsregeln sind folgende:

Erstens. Jeder Flößer muß seine eigene kleine, bei dem hiesigen Landmanne gewöhnliche Handart haben, bei einem einfachen Floße ist nebst derselben auch eine große Handart nothwendig. Wenn aber zween oder drei Flöße zusammen verbunden sind, und diese nur zween Flößer haben, muß jeder auch mit einer großen Handart versehen sein. Plätten oder Schiffe, welche mit hundert und mehr Zentner beladen sind, müssen außer den eigenen Handarten nach der Stärke der Bemannung mit größeren Arten dergestalt versehen sein, daß auf drei Männer wenigstens eine große Handart komme.

Zweitens. Eben so sind bei einem jeden Fahrzeuge ein, zween, oder drei starke Holzbohrer nothwendig nach dem Verhältnisse der Größe und Bemannung derselben.

Drittens. Ein einfaches oder zusammengesetztes nur von zween Flößern geführtes Fahrzeug muß zwö mit eisernen Schuben versehene Schiffstangen und einen Schiff- oder Floßhacken nach beigefügtem Muster haben, ein größeres und stärker bemanntes Fahrzeug aber so viele Schiffstangen, daß auf zween Männer eine, und so viele Schiffhacken, daß auf vier Männer einer komme.

Mittels dieser Hacken kann jedes Fahrzeug während der Durchfahrt unter einer Brücke, oder Vorbeischiffung an Flußmühlen oder andern Fahrzeugen, und an gefährlichen Orten geschwinder als mit dem Steueruder, auch sicherer geleitet werden.

Viertens. Jedes Fahrzeug muß mit einem oder zween Blockschlägeln und mit eben so vielen Uferplöcken versehen sein.

kiem jednak z drugiej strony uznano potrzebę, wszystkich flisów o tych nieszczęśliwych przestrzedz wypadkach, które z powodu ich nieostrożnego prowadzenia lub niedokładnego zaopatrzenia statków i wszelkich do nich należących rekwi- zytów, nie tylko z ich własną, ale też i z cudzą szkodą wydarzać się zwykły, jak to już w tym względzie wielokrotnie wniesiono skargi.

Ażeby więc każdy, którego statki wodą spuszcza pod względem co w tej mierze zachować należy, i w jakie narzędzia zaopatrzonym być winien, dokładnie pouczonym a tém samém o skutkach przez jego nieostrożność lub zaniedbanie wydarzyć się mogących, przestrzeżonym został, zatem każdy którego następujące prawidła przezorności niezachowa, a przez to mosty, łamy, i t. p. rzeczy, w jaki bądź sposób uszkodzi, nie tylko karze 6 dukatów ulegnie, lecz nadto do zupełnego wynagrodzenia szkody zniewolonym zostanie.

Prawidła przezorności są następujące:

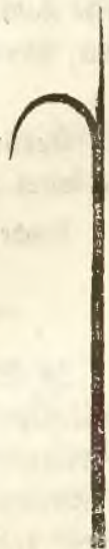
Po pierwsze. Każdy flis winien mieć swoją własną małą siekierę, jakiej tutejsi wieśniacy używać zwykli; na pojedynczej tratwie oprócz tej jeszcze druga większa siekiera jest potrzebna. Gdy dwie lub trzy tratwy razem są spojone a na nich tylko dwóch flisów się znajduje, wtedy każdy z nich także większą siekierą opatrzony być winien. Na łodziach lub innych statkach, które 100 centnarami lub większym jeszcze ciężarem są obciążone, oprócz mniejszych, podług ilości flisów, tyle jeszcze większych siekier znajdować się powinno, ażeby na trzech flisów naj- mniej jedna większa siekiera przypadła.

Po drugie. Również na każdym statku podług jego wielkości i liczby flisów, jeden, dwa lub trzy mocne świdry są potrzebne.

Po trzecie. Pojedynczy lub złożony statek na którym dwóch tylko flisów się znajduje winien być dwoma żelazem okutymi żerdziami i osękiem, podług przyłączonego tu wzoru zrobionym, za- opatrzony, na większym zaś statku gdzie się więcej flisów znajduje, tyle okutych żerdzi i osęków znajdować się winno, ażeby na dwóch flisów, jedna taka żerdź, a na czterech flisów jeden osęk przypadł.

Za pomocą tych osęków każdy statek podpływając pod most, prze- pływając koło młynu na rzece, lub koło innych statków, równie téż i na miejscach niebezpiecznych, prędkiej i pewniej jak za pomocą wiosła kierowanym być może.

Po czwarte. Każdy statek winien mieć jedną lub dwie palki do wbijania palów, i tyleż palów brzegowych.

Fünftens. Ein besonderes Augenmerk verdienen die Stricke und Seile. Diese müssen ihrer Stärke nach, der Größe und Last des Fahrzeuges angemessen sein, und ihre Güte hängt nicht soviel von ihrer Dike, als vielmehr von ihrem Material, und von ihrer guten Bearbeitung ab, wie auch, daß sie durch den langen Gebrauch nicht abgenutzt oder müßig geworden seien, gut beschaffene Bastseile, deren sich die Flößer bedienen, leisten eben so gute Dienste. Nur außerordentliche, mit Sturm und starken Windstößen begleitende Fluthen können den Flößer entschuldigen, wenn dadurch sein Seil zerrissen wird, in übrigen Umständen muß solches aushalten.

Sechstens. Eben dieses ist von der Art zu verstehen, wie die Flößer die Seile an dem Ufer und an dem Fahrzeuge befestigen. Der Pflock, welchen sie an dem Ufer einschlagen, ist entweder nicht stark genug oder nicht hinlänglich tief in die Erde getrieben, und jener an dem Fahrzeuge, an welchem das andere Ende des Seiles angeheftet ist, oft sehr schwach, wenn daher ein Pflock ausgerissen oder abgebrochen wird, ist es immer die Schuld des Flößers.

Siebtens. Das Seil an dem Pflocke des Ufers, und an jenem des Fahrzeuges muß mittelst einer Schlinge, oder sogenannten Klanges, oder durch festes haltbares Umwinden befestiget werden. Gemächlichkeit halber pflegen die hierländigen Flößer das Seil nur mit einer Gabel auszuhängen, welche aus zweien nach einem spizigen Winkel gewachsenen Baumästen besteht, und durch die Stöße der Fluth leicht zerrissen werden kann, welches Benehmen folglich den Flößer strafbar macht.

Achtens. Die gewöhnliche Ursache vieler Unfälle ist der üble Bau der Fahrzeuge, ihr Alter und die Unwissenheit der Flößer. Es wird daher der Floßinhaber, welcher solche Fahrzeuge abstoßen läßt, und solche aus Wirthschaft etwa ungeübten Flößern anvertraut, hievor strafbar angesehen werden.

Endlich sind die Flöße, wo immer möglich, innerhalb eines im Wasser stehenden Gebäudes am Ufer zu befestigen, oder mit selbem zu landen.

Pemberg den 28. Oktober 1789.

Strompolizei- und Pflanzungsordnung für Galizien und die Bukowina.

In Erwägung des wichtigen Einflusses, welchen die Schiff- und Floßfabrt auf den Nationalwohlstand äußert, und der Nothwendigkeit zweckmäßiger Weidenpflanzungen für die Regulirung des Laufes der Flüsse, fand die hohe Hofkanzlei sich bestimmt, die auf die Strompolizei- und Weidenpflanzungen in Galizien und der Bukowina sich beziehenden Gesetze und Vorschriften sorgfältig prüfen, die zerstreuten Anordnungen über diese Gegenstände in klare Bestimmungen zusammenfassen, die Lücken derselben ergänzen, und die Art des Verfahrens dabei vorzeichnen zu lassen.

Po piąte. Osobliwszej baczności wymagają powrozy i liny; te powinny eo do mocy, do wielkości statku i ciężaru na nim znajdującego się być zastosowane, tychże jakość nie tak na grubości jak raczej na doborze materiału i roboty, tudzież i od tego zależy, ażeby przez długie używanie przetarte lub zbutwiałe nie były; liny z łyka dobrze urobione, których flisacy używać zwykli, dobrą czynią usługę. Tylko nadzwyczajne z burzą i silnym wichrem połączone fale, mogą uniewinnić flisa, gdy lina przerwana zostanie, w innych zaś wypadkach lina wydołać powinna.

Po szóste. Toż samo rozumieć należy o sposobie którym flisacy liny statkowe do palów na brzegu i do statków przywiązują. Pal albowiem w brzeg wbity albo nie jest dosyć mocny, albo nie bywa dość głęboko w ziemię wbity, pal zaś na statku do którego drugi koniec liny przywiązuje się, częstokroć bywa bardzo słaby; jeżeli się tedy pal z ziemi wyrwie, albo przełamie, jest to zawsze winą flisa.

Po siódme. Lina powinna być do pala na brzegu znajdującego się również i do pala na statku pętlącą lub kilkokrotnem silnem okręceniem przymocowana. Dla większej wygody flisacy tutejszokrajowi zwykli linę widłami czyli rosochami zarzucać, a że takowe rosochy przez nawałnice łatwo przzerwane być mogą, dla tego więc takowe postępowanie, flisa kary godnym czyni.

Po ósme. Zwyczajna przyczyna wielu nieszczęśliwych wypadków, jest albo złe budowanie statków, zużycie tychże przez starość albo też niewiedomość flisów. Dla tego więc właściciele takich statków, którzy je na wodę spuszczejają i przez oszczędność może, swoim poddanym albo niedoświadczonym flisom powierzają, za kary godnych uważani będą.

Nakoniec statki gdzie to tylko być może, zawsze poniżej budowli w wodzie stojącej, do brzegu przywiązywane albo do lądu przybite być powinny.

Lwów dnia 28 Października 1789.

Ustawa policyjna i plantacyjna po rzekach dla Galicyi i Bukowiny.

Zważywszy ważny wpływ, jaki żegluga i spław na dobry byt narodu wywierają, i potrzebę sadzenia łożyny dla uregulowania biegu rzek, Wysoka Nadworna Kancellarya widziała się zpowodowaną nakazać, ażeby odnośnie do policyi rzecznej i sadzenia łożyny w Galicyi i Bukowinie istniejące ustawy, starannie rozpoznano, rozprószone w tym przedmiocie rozporządzenia w dokładne postanowienia zebrano, niedostateczność tychże uzupełniono i sposób postępowania w tej mierze skreślono.

Nachdem der Entwurf der dießfalls zu erlassenden Bestimmungen mit dem Dekrete vom 21. Jänner l. J. Z. 1306 die Genehmigung der hohen Hofkanzlei erhalten hat, so werden dieselben hiemit zur allgemeinen Nachricht bekannt gemacht.

Sie umfassen die Anordnungen:

- I. hinsichtlich der Bauführungen an Strömen und Flüssen;
- II. in Betreff der Aufstellung der Schiffmühlen;
- III. rücksichtlich des Verhaltens der Fischer;
- IV. über das Verhalten der Schiffer und Flößer;
- V. über die Reinigung und Reinhaltung der Flüsse;
- VI. in Betreff der Weidenpflanzungen, und
- VII. rücksichtlich der Handhabung der in den vorhergehenden Abschnitten enthaltenen Bestimmungen.

I. Abschnitt.

Von Bauführungen an Strömen und Flüssen.

§. 1.

Ohne Bewilligung des Kreisamtes ist Niemand befugt, in oder an Flüssen, wie immer Namen habende Wasserbaue oder durch Wasser zu betreibende Gewerke neu anzulegen oder schon bestehende umzustalten, zu übertragen oder zu versetzen. Wer derlei beabsichtigt, ist verbunden, durch das k. k. politische Bezirksamt bei dem Kreisamte unter Beilegung des Planes und einer umständlichen Beschreibung des Werkes oder der vorzunehmenden Veränderung desselben um die Bewilligung einzuschreiten. Das Kreisamt wird hierüber eine Lokalerhebung durch den Wasserbau-Ingenieur mit Beziehung des Bauführers und der Anrainer einleiten, und unter Vorbehalt des Rekurses entscheiden.

§. 2.

Ohne vorläufige Bewilligung des Kreisamtes darf keine Veränderung des Gerinnes, Ein- oder Ablasses, Fachbaumes, einer Wehre, Schleuse, oder eines Merkpfades, einer Mühle, oder eine Umgestaltung derselben in ein anderes Gewerke vorgenommen, und kein Mühlgraben aus einem Bache oder Flusse geführt werden.

§. 3.

Jede gegen diese Vorschriften unternommene eigenmächtige Handlung wird mit einer, der Größe der Gefahr und des Schadens angemessenen Geldstrafe zu Gunsten des Wasserbauhofes vom k. k. Kreisamte bestraft werden. Erwächst hiedurch einem Nachbar ein Schade, so liegt dem eigenmächtigen Bauunternehmer überdieß noch der Schadenersatz ob, welchen der Beschädigte im Rechtswege geltend zu machen hat.

§. 4.

Jedes eigenmächtige und für schädlich anerkannte derlei Bauwerk, muß nach Anforderung des Kreisamtes in der bestimmten Frist ungeändert, oder weggeschafft werden,

Gdy projekt ogłosić się mających w tym względzie przepisów, dekretem Wysokiej Nadwornej Kancelaryi z dnia 21 Stycznia r. b. Nr. 1306 zatwierdzonym został, te więc przepisy dla powszechnego przestrzegania niniejszém podaje się do wiadomości.

Zawierają one rozporządzenia:

- I. O budowlach nad rzekami,
- II. O ustawieniu młynów pływających.
- III. O zachowaniu się rybaków,
- IV. O zachowaniu się flisów i orełów,
- V. O czyszczeniu łożysk rzecznych i utrzymywaniu tychże w porządku,
- VI. O sadzeniu łożyny i
- VII. O wykonywaniu zawartych w poprzednich rozdziałach postanowień.

R o z d z i a ł I.

● budowlach nad rzekami.

§. 1.

Bez pozwolenia urzędu obwodowego nie wolno nikomu w rzekach albo nad rzekami jak bądź nazywające się budowle wodne, albo wodą poruszać się mające wyrobnie, nowo zakładać, lub też istniejące już przekształcać albo przenosić. Kto to zamyśla, winien przez C. K. urząd powiatowy, prosić urzędu obwodowego o pozwolenie, przyłączywszy do prośby plan i dokładne opisanie budowli, albo zamierzonej odmiany. Urząd obwodowy zarządzi na miejscu rozpoznanie przez inżyniera budownictwa wodnego, z przyzwaniem przedsiębiorcy budowy i graniczących z nim sąsiadów, i zawyrokuje zostawiając wolny rekurs.

§. 2.

Bez poprzedniego zezwolenia urzędu obwodowego żadna odmiana w korycie, w upuście lub spuscie, w stawidłach, jazie, szluzie albo słupie oznaczonym, w młynie, lub też przekształceniu jego na inną wyrobnię, przedsięwziętą być nie powinna, również nie wolno kopać rowu młyńskiego z potoku albo rzeki.

§. 3.

Każden wbrew tym przepisom samowładnie przedsięwzięty czyn, w miarę wielkości niebezpieczeństwa, przez C. K. urząd obwodowy stósowną karą pieniężną na korzyść funduszu budownictwa wodnego, ukaranym będzie. Gdyby zaś przez to któren z sąsiadów poniósł jaką szkodę, wtedy samowładnie budujący będzie obowiązany, prócz tego wynagrodzić szkodę, którą poszkodowany w drodze prawa udowodnić winien.

§. 4.

Każda taka samowładna i jako szkodliwa uznana budowla, na wezwanie urzędu obwodowego w terminie wyznaczonym przekształcona albo usunięta być powinna,

widrigens dieses von Amtswegen und auf Kosten des Schuldtragenden, ohne seinem etwaigen Rekurse eine einhaltende Wirkung einzuräumen, würde bewerkstelliget werden. Ueberdies hat derselbe eine Geldstrafe zu erlegen, welche das Kreisamt von Fall zu Fall nach den Umständen bemessen wird.

II. Abschnitt.

Von der Aufstellung der Schiffmühlen.

§. 5.

Schiffmühlen dürfen nur mit Bewilligung des Kreisamtes an solchen Punkten bestehen, wo selbe weder der Schifffahrt, noch der Flößung hinderlich, und auch nicht den Ufern nachtheilig sind.

§. 6.

Wird durch eine Veränderung des Fahrwassers der Standort der Schiffmühlen in obiger Beziehung nachtheilig, so ist den Eigenthümern vom Kreisamte nach Einvernehmung des Wasserbau-Ingenieurs ein anderer angemessener Standpunkt anzuweisen.

§. 7.

Will eine Schiffmühle neu an- oder umgeheftet werden, so muß zur Beseitigung aller etwaigen späteren Anstände der Eigenthümer des Hestplatzes früher um seine Zustimmung angegangen, und mit demselben sowohl hierwegen, als in Betreff der Gestattung des Zu- und Abfahrtsweges das Einvernehmen gepflogen, und über die mit ihm getroffene Ausgleichung der Beweis beigebracht werden.

§. 8.

Wer eigenmächtig eine Schiffmühle an- oder umheftet, unterliegt einer Strafe von 12 Dukaten.

§. 9.

Zum besseren Betriebe der Schiffmühlen darf keine der Schifffahrt, der Flößung oder dem Ufer schädliche Vorrichtung, als Säune, Schwellen, Bretter u. dgl. in Flüsse eingebaut oder eingelegt werden.

III. Abschnitt.

Von dem Benehmen der Fischer.

§. 10.

Säune, Gräben, Steinaufwürfe sind oft die Veranlassung, daß Flüsse ihre Richtung ändern, in mehrere Rinnsäle getheilt, und oft vertheerend für die Ufer werden. In Flußbeeten darf daher von den Fischern keine wie immer geartete Vorrichtung zum Fischfange eigenmächtig hergestellt werden. Wo dieses jedoch wegen des periodischen Fischfanges durchaus nothwendig wird, können derlei Einbaue mit Bewilligung des k. k. politischen Bezirksamtes hergestellt, müssen aber nach vollendetem Fischfange sogleich wieder herausgeschafft werden.

gdyż w przeciwnym razie, to z mocy urzędu i na koszt winnego, bez względu na założony może rekurs, uskutecznione będzie, prócz tego winny ma złożyć karę pieniężną, którą urząd obwodowy w każdym pojedynczym wypadku podług okoliczności wymierzy.

R o z d z i a ł II.

• ustawieniu młynów pływających.

§. 5.

Młyny pływające tylko za pozwoleniem urzędu obwodowego w takich miejscach istnieć mogą, gdzie ani żegludze, ani splawom nie są na zawadzie, ani też brzegom nie są szkodliwe.

§. 6.

Gdyby przez zmianę waltu stanowisko młynów pływających w powyższym względzie stało się szkodliwe, wtedy urząd obwodowy po wysłuchaniu inżyniera budownictwa wodnego, inne stosowne stanowisko wyznaczy.

§. 7.

Jeżeli młyn pływający na nowo lub też na inném miejscu ma być przybity, wtedy dla uniknienia wszelkich później wyniknąć mogących przeszkód, właściciel miejsca na którym młyn ma być przybity, o pozwolenie ma być zapytany, również z nim tak w tym względzie jako też względem dozwolenia drogi do młyna i z młyna, porozumieć się, dowód zaś przyprowadzonego do skutku odnośnego układu, przedłożyć należy.

§. 8.

Kto młyn pływający samowładnie przybija albo na inne miejsce przenosi, ulega karze 12 dukatów.

§. 9.

W celu nadania młynowi pływającemu lepszego ruchu, nie wolno w rzekach nic takiego robić, coby żegludze albo splawom lub też brzegom szkodzić mogło, jako to: grodzić w rzęce płoty, robić progi, kłaść deski i t. p.

R o z d z i a ł III.

• zachowaniu się rybaków.

§. 10.

Płoty, rowy, grobelki kamienne stają się często powodem, że rzeki swój kierunek zmieniają, na kilka odnóg się dzielą i częstokroć brzegi pustoszą. W rzekach nie wolno więc rybakom samowładnie robić jakiegobądź przysposobienia do łowienia ryb. Gdzieby to jednak z powodu peryodycznego łowienia ryb konieczne było potrzebném, wtedy takie przyrządzenia za pozwoleniem C. K. urzędu powiatowego politycznego zrobione być mogą, jednakże zaraz po skończonym połowie uprzątnione być winny.

Der Eigenthümer des Fischwassers bleibt dießfalls zunächst, und auch für alle hieraus etwa entstehenden Nachtheile verantwortlich.

§. 11.

Wird wahrgenommen, daß derlei für den Fischfang bewirkte Vorrichtungen über die nöthige Zeit hinaus im Flußbeete bleiben, so veranlaßt das Bezirksamt deren Beseitigung auf Kosten des Schuldtragenden. Letzterer hat überdieß eine Strafe von 10 bis 25 fl. Konv. Münze zu entrichten.

IV. Abschnitt.

Vom Verhalten der Schiffer und Flößer.

§. 12.

Schiff- und Floßeigenthümer haben ihre Fahrzeuge und Flöße gehörig zu beman- nen, und sich mit den erforderlichen Geräthschaften zur Lenkung und Anlandung, näm- lich: Seilen, Hacken, Schiffstangen u. dgl. zu versehen.

§. 13.

Schiffsführer sind unter strenger Verantwortung verpflichtet, sich vor dem Beginnen der Fahrt und vor der Ladung zu überzeugen, ob das Schiff oder Floß sich im guten Zustande befinde, damit die Leute und Fracht während der Fahrt keiner vermeidlichen Gefahr ausgesetzt werden. Nach eingetretener Dämmerung, bei starkem Nebel, heftigem Winde, bei Stürmen und Schaumwellen muß die Fahrt unterbrochen werden, und zwar an dem nächsten passenden Landungspunkte.

Nach jedesmaliger Landung, besonders in den Nachtstationen, müssen die Schiffe untersucht, und die sich zeigenden lecken Stellen ausgebessert werden.

§. 14.

Schiffen oder Flößen ist jede Handlung verboten, wodurch an stehenden Wasser- bauten, an Ufern und Treppelwegen, Schaden verursacht wird; darunter gehört insbe- sondere das Anlanden an Fashinenwerken, Uferbesprentungen und Steindämmen, das Einschlagen der Pföcke auf denselben, um Schiffe und Flöße daran zu befestigen; das Anzünden von Feuern nahe an Wasserbauwerken oder gar auf denselben, ferner das Ausreißen der Pföcke oder Fashinen aus solchen Werken und die Beschädigung der Weidenpflanzungen. Pföcke zum Anhalten der Fahrzeuge und Flöße längs brüchiger Uferstellen müssen durchaus zwei Klafter von dem Uferrande landwärts eingeschlagen werden, damit, wenn selbe zu nahe am Ufer stehen, dieses nicht durch die Bewegung der Fahrzeuge und Flöße erschüttert und theilweise losgerissen werde.

Der dawider Handelnde wird mit einer Geldstrafe von 5 bis 10 fl. Konv. Münze, und im Falle der Zahlungsunfähigkeit mit acht- bis zehntägigem Arreste bestraft.

Właściciel wody w której się połów odbywa, zostaje odpowiedzialnym za to, oraz za wszelką złąd wyniknącą mogącą szkodę.

§. 11.

Gdyby spostrzeżono, że tego rodzaju do łowienia ryb służące przyrządzenia dłużej jak potrzeba w rzęce zostają, wtedy urząd powiatowy na koszt winnego uprzątnąć je każe. Tenże ostatni ma oprócz tego zapłacić karę 10 do 25 ZłR. m. k.

R o z d z i a ł IV.

o zachowaniu się flisów i orełów.

§. 12.

Właściciele statków i tratów, swe statki i tratwy należycie ludźmi osadzić i w potrzebne do sterowania i przyładowania narzędzia, jako to: w liny, haki, żerdzie i t. p. zaopatrzyć winni.

§. 13.

Przewodnicy statków pod surową karą są obowiązani przed odbiciem i nalożeniem przekonać się, czy statek lub tratwa jest w dobrym stanie, aby ludzi i ładunki w drodze nie narażać na niepotrzebne niebezpieczeństwo. Gdy się zmierzchnie, podczas mgły mocnej, silnego wiatru, burzy, lub gdy fala bardzo się wzdyma, dalsze płynienie wstrzymać i w najbliższym stósowném miejscu do brzegu przybić należy.

Po każdym przybiciu do brzegu, osobliwie na noclegu, statki oglądać i miejsca wodę przepuszczające naprawić należy.

§. 14.

Flisom i orełom nic takiego robić nie wolno, coby istniejącym budowłom wodnym, brzegom albo drogom nadbrzeżnym szkodziło; rozumie się tu szczególnie przybijanie do brzegu przy tamach z faszyn, przy umocowaniach brzegów, i groblach kamiennych, zabijanie w nie kołów w celu przywiązania do nich statków lub tratów, rozpalanie ognia blisko albo na samych budowłach wodnych, tudzież wyciąganie kołów albo faszyn z takiej budowli i uszkodzenie plantacyi łożyny. Pale do przywiązania statków i tratów wzdłuż usuwających się brzegów, najmniej dwa sążnie od krawędzi brzegu ku polu wbiłe być winny, aby w razie gdy stoją blisko brzegu, tenże przez poruszenie statków lub tratów nie był wstrząśnięty i częściowo oderwany.

Kto przeciw temu działać będzie, ulegnie karze 5 do 10 ZłR. m. k., a w razie niemożności zapłacenia, karze aresztu od 8 do 10 dni.

V. Abschnitt.

Von der Reinigung und Reinhaltung der Flüsse.

§. 15.

Zur Sicherung und Beförderung der Schifffahrt und Flößung ist die Reinigung und Reinhaltung der Flußbeete ein unerläßliches Bedingniß.

§. 16.

An Grenzflüssen und im Innern des Landes am Dniester, San und Dunajec bewirkt der Staat die anfängliche und kostspieligste, das ist die Hauptreinigung. Die ferner nöthige, minder kostspielige Nachhilfe, so wie jede anfängliche und nachfolgende Reinigung aller übrigen flossbaren oder in der Folge durch Kunst flossbar zu machenden Flüsse übergeht auf die Gemeinden, und es haben nach Analogie der mit hohem Ministerial-Erlasse vom 12. Jänner 1851 Z. 27761 genehmigten provisorischen Vorschrift, in Betreff der Erhaltung nicht ärarischer Strassen, vom 21. Jänner 1851 (Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, II. Stück, Nr. 2, Seite 55), alle Steuerpflichtigen der Gemeinde ohne Unterschied nach Verhältniß ihrer jährlichen direkten Steuer-schuldigkeit die anfängliche Reinigung sowohl, als auch die sofortige Reinhaltung der Flußbeete und Sandbänke zu besorgen.

§. 17.

Die Kosten der Aufsicht über diese Reinigung, da selbe vom Wasserbau-Personale besorgt wird, übernimmt der Staat.

§. 18.

Sollten in der Folge Ufergelder oder Wasserzölle eingeführt werden, so wird hinsichtlich der Bestreitung der Kosten der Flußreinigung die weitere angemessene Verfügung hierüber getroffen werden.

§. 19.

Wenn in den oben §. 16 bezeichneten größeren Flüssen nach der ersten auf Staatskosten bewirkten Reinigung oder an den übrigen daselbst erwähnten Flüssen wann immer durch Eisgänge, Hochwässer oder andere Anlässe herabgetriebene Bäume, Baumstöcke mit Wurzeln, oder gestrandete Schiffe, die Schiff- oder Floßfahrt gefährden, und diese über Aufforderung der Wasserbaubeamten von den Ufergemeinden nicht sogleich beseitiget werden; so wird das Bezirksamt nach erhaltener Anzeige dieses auf Kosten der Saumseligen bewirken lassen.

§. 20.

Wird durch die verzögerte Hinwegräumung dieser Hindernisse, Fahrzeugen oder Flößen ein Schade zugefügt, so ist der Beschädigte von dem Schuldtragenden zu entschädigen, und hat der Erstere den Betrag des Schadens im Rechtswege geltend zu machen. In jedem solchen Falle muß aber die Nachlässigkeit des zur Reinigung Ver-

R o z d z i a ł V.

O czyszczeniu łożysk rzecznych i utrzymywaniu tychże w czystości.

§. 15.

Dla bezpieczeństwa i dzwignienia żeglugi i spławu czyszczenie łożysk rzecznych i utrzymywanie tychże w czystości nieodzownie potrzebnym jest warunkiem.

§. 16.

Na rzekach granicznych, a w głębi kraju na Dniestrze, Sanie i Dunajcu początkowe i z największym kosztem połączone, to jest główne czyszczenie łożysk, Rząd uskutecznia. Dalsze potrzebne, a mniej kosztujące poprawy również jak każde początkowe i następne czyszczenie wszystkich innych spławnych lub też w przyszłości przez sztukę spławnymi zrobić się mających rzek, przechodzi na gminy, a podług analogii wysokim dekretem Ministeryalnym z d. 12 Stycznia 1851 r. N. 27761 zatwierdzonego prowizorycznego przepisu co do utrzymania gościnców nieskarbowych z dnia 21 Stycznia 1851 (Dziennik praw krajowych dla Galicyi z r. 1851, Część II, N. 2, str. 55) wszyscy do podatkowania obowiązani z gminy, bez różnicy, stosunkowo do ich rocznej stałej podatkowej powinności, tak czyszczenie początkowe, jako też następne utrzymywanie czystości łożysk i zasp piaszczystych, zdziałać są obowiązani.

§. 17.

Koszta dozoru nad takowem czyszczeniem, ponieważ tenże przez urzędników budownictwa wodnego przedsiębranym będzie, Rząd bierze na siebie.

§. 18.

Gdyby później lądowe, albo cło wodne zaprowadzone było, wtedy odnośnie do opędzenia kosztów czyszczenia łożysk rzecznych, dalsze w tym względzie postanowienie nastąpi.

§. 19.

Gdyby w wymienionych w paragrafie 16 znaczniejszych rzekach, po pierwszym kosztem Rządu uskutecznionem czyszczeniu, lub też na innych tamże wzmiankowanych rzekach, kiedyby przez krę, wezbranie wody, albo inne powody naniezione drzewa, pnie z korzeniami, albo rozbite statki, żeglugę albo spław niebezpiecznym czynili, gminy zaś nadbrzeżne na wezwanie urzędników budownictwa wodnego, bezzwłocznie tychże nie uprzątnęły, wtedy urząd powiatowy o témże uwiadomiony, na koszt opieszłych wykonać to każe.

§. 20.

Gdyby przez opóźnione uprzątnienie tychże zawad statki albo tratwy szkodę poniosły, wtedy winny poszkodowanemu szkodę wynagrodzić jest obowiązany, którą pierwszy co do ilości szkody, w drodze prawa dochodzić i poszukiwać ma. W każdym takim razie jednakże opieszalność do czyszczenia rzeki obowiązanego, to jest:

pflichteten, nämlich die Nichtbefolgung des dießfälligen Auftrages der Wasserbaubeamten erwiesen sein.

§. 21.

Zur möglichsten Beseitigung aller Unglücksfälle für Schiffe und Flöße, so wie zur Verminderung der Reinigungskosten überhaupt, können nach Hochwässern im Flußbeete selbst, oder auf den Sandbänken abgelagerte Bäume und Baumstöcke von Jedermann als herrnlose Sache sogleich fortgeschafft werden, nur muß die Anmeldung hierwegen bei dem betreffenden Ufereigenthümer oder dem Ortsvorstande entweder vorher oder sogleich darnach gemacht werden.

§. 22.

Aus den Ufern in das Flußbeet ragende Bäume, welche oft nach Uferbrüchen sichtbar werden, und der Schiff- und Floßfabrt sehr gefährlich sind, können von Jedermann abgesehen und das Holz für sich genommen werden, wenn dieses der Eigenthümer des Ufergrundes nicht thut.

§. 23.

In Strömen und Flüssen, und an den Ufern besonders bei Überschwemmungen aufgefangenes Scheiter- und Bauholz jeder Gattung, Fahrzeuge, Flöße und Bestandtheile zerstörter Brücken, überhaupt Effekten jeder Gattung, welche voransichtlich fremdes Eigenthum sind, und nicht in den nächst vorgehenden zwei §§. ausgenommen wurden, bleiben dem Eigenthümer vorbehalten, weil nach den §§. 388 und 404 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches Niemand berechtigt ist, sich ein Strandrecht anzumäßen.

§. 24.

Jeder Waldeigenthümer an brüchigen Ufern ist gehalten, einen fünf Klafter breiten Raum vom Flußufer landwärts von allen Bäumen und Baumwurzeln in solange frei zu halten, bis nicht die Ufer vom Stromanfall, also weiterem Abbruche, befreit oder sonst geschützt sind. Wird dieses über die von den Kreisämtern oder den Wasserbaubeamten geschehene Aufforderung nicht befolgt, so sind die Kreisämter berufen, die Auslichtung in der angedeuteten Breite auf Kosten des Waldeigenthümers bewirken zu lassen.

§. 25.

Die Vorschrift des nächstvorgehenden Paragraphes gilt auch hinsichtlich der schon bestehenden oder künftighin für den Schiffzug stromaufwärts anzulegenden Treppelwege, indem auch auf diesen in der Breite von drei Klaftern vom Ufer die Bäume weggeräumt werden müssen.

Dem Schiffzuge darf überhaupt bei Strafe von 5 bis 10 fl. Konv. Münze kein Hinderniß in den Weg gelegt werden.

§. 26.

In Beziehung auf die Reinhaltung der Flüsse ist Niemandem gestattet, aus Fashinewerken und Schlicksäumen, Fashinenpflocke oder Weidenruthen herauszureißen, aus Steinwerken und Uferpflasterungen Steine herauszuschlagen, überhaupt Wasserbauanlagen

niedopełnienie odebranego rozkazu odnośnego od urzędnika budownictwa wodnego, udowodnione być musi.

§. 21.

Aby ile możności wszelkim przypadkom co do statków i tratw zapobiedz, niemniej w celu zmniejszenia kosztów czyszczenia w ogólności, osiadłe w korycie rzeczonym lub téż na zaspach piaszczystych drzewa i pnie, jako rzecz nieczyja od każdego zabrane być mogą, jednakowoż przedtém albo zaraz potém dotyczącemu właścicielowi brzegu albo przełożonemu miejscowemu doniesienie zrobić należy.

§. 22.

Wystające z brzegu drzewa często po usunięciu brzegu okazujące się, a dla żeglugi i spławów bardzo niebezpieczne, kaźden oderznąć i drzewo sobie wzięść może, gdyby właściciel brzegu tego nie uczynił.

§. 23.

W rzekach i na brzegach, osobliwie podczas powodzi zatrzymane drzewo sągowe i budowlane kaźdego rodzaju, statki, tratwy i części zburzonych mostów, w ogólności rzeczy kaźdego rodzaju, o których domysłać się można, iż są cudzą własnością, a które w ostatnich dwóch poprzedzających §§. nie były wyjęte, zastrzega się właścicielom, albowiem podług §§. 388 i 403 ustaw cywilnych, nikt nie może przywłaszczać sobie prawa na wyrzucinę.

§. 24.

Kaźdy właściciel lasu nad usuwającymi się brzegami jest obowiązany przestrzeń na 5 sążni szerokości od brzegu rzeki tak długo od drzew i korzeni wolną zachować, dokąd brzeg od bicia wody, a więc od dalszego usuwania się uwolniony albo ochroniony nie będzie. Jeżeli to na wezwanie urzędu obwodowego albo urzędnika budowy wodnej nie nastąpi, wtedy urząd obwodowy wyżej wyrażoną przestrzeń lasu na koszt właściciela wyrębać kazać jest obowiązany.

§. 25.

Przepis poprzedzającego §. odnosi się także do istniejących już, albo na przyszłość dla holowania statków założyć się mających dróg nadbrzeźnych, gdyż i na tych, na szerokości 3 sążni od brzegu, drzewa uprzątnione być muszą.

Holowaniu nie wolno w ogólności pod karą 5 do 10 ZłR. m. k. najmniejszej robić przeszkody.

§. 26.

Co się tyczy utrzymywania rzek w czystości, nie wolno nikomu z budowli faszynowych i z płotów w tym celu grodzonych koły albo chrust wyciągać, z murów lub z brzegów kamieniem wykładanych, kamienie wytrącać w ogólności

zu beschädigen. Unter die letzteren gehören auch die vom Staate oder von Privaten bewirkten und in Benutzung stehenden Weidenpflanzungen. Die Strafe von dergleichen Beschädigungen ist eine den Umständen angemessene Geld- oder Arreststrafe, überdieß tritt auch die Verbindlichkeit zum Schadenersatz ein. Werden Weidenpflanzungen oder Fashinewerke durch Vieh beschädigt, so ist für jedes dabei betretene Stück Vieh eine Strafe von 24 kr. Konv. Münze an den Straßen- oder Wasserbauhof, oder bei Privatwerken an den Erbauer derselben zu entrichten, wovon ein Drittel als Apprehendenten-Anteil demjenigen gebühret, welcher das Vieh betreten hat.

Das betretene Vieh ist dem Vorstande der nächsten Gemeinde zu überliefern, welcher den Strafbetrag einhebt, und solchen sogleich an das k. k. Bezirksamt mit der Meldung des Vorfalles abführt. Zahlungsunfähige Frevler können statt der für ihr Vieh zu entrichtenden Geldstrafe pr. Stück zu drei Tagen Handarbeit bei Pflanzungen, oder in der Nähe auszuführenden Wasserbauwerken (deren Entfernung aber nicht über Eine Meile betragen darf) verhalten werden.

§. 27.

Über die Strafgeelder sowohl, als die Strafarbeitstage führen die betreffenden k. k. Bezirksämter nach dem beiliegenden Formulare $\frac{1}{2}$. Verzeichnisse, welche sie mit jedem Solarjahre abzuschließen, und in sofern die Geldstrafen in den Straßen- oder Wasserbauhof einzupflegen haben, mit dem Geldebetrage dem Straßenbau-Kommissär oder Wasserbau-Ingenieur zu übergeben, zu jeder Zeit aber ihnen die Einsicht derselben zu gestatten haben.

§. 28.

Wo man Erhöhungen des Terrains oder Verlandungen beabsichtigt, ist das Schottergraben an den Ufern der Flüsse und im Flußbeete untersagt.

Da die Schottergruben in der Regel nur zur Konservierung der Ararial- oder Kreisstraßen angelegt werden, haben die Straßenbau-Kommissäre und Kreis-Ingenieure diejenigen Stellen, wo ohne Nachtheil gegraben werden kann, anzugeben.

§. 29.

Eigenthümer von Steinbrüchen oder Ziegelbrennereien, dann Baumunternehmer dürfen den Schutt nicht in der Gestalt vorspringender Haufen oder sogenannter Sporen in die Flußbeete schütten, sondern sind gehalten, von dem Wasserbaubeamten die Weisung einzuholen, wo und wie dieses ohne Nachtheil für die Schiff- und Floßfabrik geschehen könne.

VI. Abschnitt.

Von Weidenpflanzungen und Bedeckungen.

§. 30.

Weidenpflanzungen dienen sowohl zur Verwahrung der Ufer vor den Anfällen des Stromes, als zur Erzielung eines geregeltten Laufes desselben. Ohne Unterstützung durch

budowie wodne naruszać. Do tychże ostatnich należą także przez rząd albo przez osoby prywatne zasadzone i w użytku będące łozy. Kara za takie uszkodzenia jest podług okoliczności kara pieniężna albo areszt, a prócz tego obowiązek wynagrodzenia szkody ma miejsce. Gdy bydło w łożach lub faszynach szkodę jaką zrobi, za każdą sztukę przydybanego tamże bydła 24 kr. mon. konw. jako kara na fundusz budowy wodnej, gdy zaś budowy są prywatne, założycielowi tychże zapłacone być mają, z których trzecia część temu kto bydło zajął, należy.

Zajęte bydło przełożonemu najbliższej gminy ma być oddane, którego karę pieniężną odbiera i takową bezzwłocznie C. K. urzędowi powiatowemu z sprawozdaniem wypadku oddaje. Przestępcy, którzy kary zapłacić nie są w stanie, zamiast téjże od każdój sztuki trzema dniami ręcznej roboty przy plantacyjach, lub téż w pobliżu wykonać się mających budowli wodnych, (których odległość jednakże jednéj mili przenosić nie powinna), skarani będą.

§. 27.

Dotyczące C. K. urzędy powiatowe utrzymywać będą podług załączonego tutaj formularza $\frac{1}{2}$. wykaz kar pieniężnych, jako téż i dni robocizny karnéj, którego z końcem roku słonecznego zamknąć i jeśli kary pieniężne do funduszu drogowego lub do funduszu budowy wodnej wpłynąć mają, wraz z pieniędzmi komisarzowi drogowemu albo inżynierowi budownictwa wodnego oddać, każdego zaś czasu tymże wglądnięcie dozwolnić są obowiązane.

§. 28.

Gdzieby chciano porzécze podnieść albo w łąd zamienić, tamże na brzegach i w łożysku rzeki zwirow brać nie wolno.

Ponieważ doły zwirowe otwiera się zwykle tylko w celu utrzymywania dróg skarbowych lub obwodowych, komisarze więc drogowi i inżynierowie obwodowi miejsca wyznaczyć mają, gdzie zwir bez uszkodzenia brać można.

§. 29.

Właściciele kamieniołomów albo cegielni, jako téż przedsiębiorcy budowli, gruzów w kształcie sterczących kóp w łożyska rzek wsypywać nie powinni, lecz są obowiązani dowiedzieć się od urzędnika budownictwa wodnego, gdzie i w jaki sposób bez przeszkody dla żeglugi i spławu stać się to może.

R o z d z i a ł VI.

o sadzeniu łożyny i biciu tam.

§. 30.

Łozy służą nie tylko do ochrony brzegów od pędu wody, lecz i do nadania jej regularnego biegu. Nieraz najlepsze, wielkim nakładem bite tamy obronne, na

Pflanzungen sind oft die zweckmäßigsten, mit vielen Kosten bewirkten Uferschutzanlagen ein vergebliches Bemühen. Durch Weidenpflanzungen wird außerdem Materiale zu Faschinen, also zu neuen Uferschutzwerken vorbereitet. Endlich werden durch Weidenpflanzungen bedeutende Strecken wüsthliegenden Terrains nutzbringend gemacht, also für die Landeskultur gewonnen.

§. 31.

Nachdem im Allgemeinen Weidenpflanzungen nur zum Schutze der Ufer oder eines Wasserbauwerkes, und wegen der Regulirung der Flüsse angelegt werden, und der Nutzen, welchen sie außerdem durch die Beurbarung öder Strecken und die Erzielung von Material zu Faschinen für Wasserbauwerke gewähren, nur ein Nebenvortheil ist, jede Weidenpflanzung somit als ein Schutzwerk angesehen werden kann, so tritt auch bei der Anlegung derselben, wie bei jedem anderen Wasserbauwerke nach dem Wasserbau-Konkurrenznormale gegen diejenigen, welche sich weigern, solche anzulegen, ein Zwang ein, oder sie werden vom Staate statt der betreffenden Parteien bewirkt.

§. 32.

Jeder Eigenthümer von Flußuferstrecken, Anschwemmungen oder Anwüchsen (Alluvionen) und durch Veränderungen des Flußbeetes trocken gelegter Grundstücke, von Inseln, Sand- oder Schotterbänken ist verpflichtet, selbe mit Weiden zu bepflanzen.

§. 33.

Dem Eigenthümer der bepflanzten Strecke bleibt die Benützung derselben überlassen.

§. 34.

Weigert sich Jemand die ihm gehörigen Sandbänke und verlassenen Flußbeete zu bepflanzen, so können dieselben, wie bereits erwähnt wurde, entweder auf Staatskosten bepflanzt, oder einem Andern und nach Umständen ganzen Gemeinden zu diesem Behufe und zur sofortigen Benützung übergeben werden, jedoch unter den gehörigen Vorfichten, damit künftigen Streitigkeiten vorgebeugt werde, oder es ist eine den Umständen angemessene Geldstrafe gegen den sich weigernden Eigenthümer zu verhängen.

§. 35.

Wie weit gegen das Flußbeet, ohne Anordnungen zu veranlassen, oder gegenüber liegende Ufer zu beeinträchtigen, gepflanzt werden darf, hat der Wasserbaubeamte den Parteien anzugeben.

§. 36.

Sind von Flußstrecken Pläne vorhanden, so ist die zu bepflanzende Strecke hienach zu bestimmen, außerdem nach dem Lokalbefunde.

§. 37.

Sind ältere derlei künstlich bewirkte oder von selbst entstandene Pflanzungen in obiger Beziehung schädlich, so werden selbe, nachdem die Nothwendigkeit ihrer Hinweg-

nic się nie przydadzą, jeśli im się nie pomaga sadzeniem łożyny. Przez sadzenie łożyny przysposabia się prócz tego materiał do faszyn, a więc do nowych tam ochronnych. Wreszcie przez zasadzenie łożyny zamienia się znaczne pusto leżące przestrzenie w użyteczne, a więc kulturę kraju się pomnaża.

§. 31.

Ponieważ łoży w ogólności tylko dla obrony brzegów albo jakiej budowy wodnej i dla uregulowania rzek sadzone bywają, a pożytek, który prócz tego z uprawienia pustych miejsc i przysposobienia materiału na faszyny do budowy wodnej przynoszą, jest tylko rzeczą podrzędną, każda więc łożyna jako budowa obronna uważaną być może, więc i do zakładania plantacyj łożowych równie jak i do innych budowli wodnych, podług ustawy o konkurencyi do budowy wodnej przeciw wzbraniającym się, przymusu użyć można, albo też Rząd zastępując dotychczas strony, to skuteczni.

§. 32.

Każdy właściciel nadbrzeża, odsypów i przez zmianę łoża obsuszonych gruntów, wysp, zasp piaszczystych albo zwirowych, zasadzić je łożyną jest obowiązany.

§. 33.

Użytek z przestrzeni łożyną zasadzonej do właściciela należy.

§. 34.

Jeżeli się kto wzbrania swoje zasy i opuszczone łożyska zasadzić łożyną, wtedy jak to już wyżej powiedziane było, te miejsca albo nakładem Skarbu zasadzone, albo też komu innemu, podług okoliczności całym gminom w tym celu, oraz na użytek, jednakże z należyłą ostrożnością oddane być mogą, aby na przyszłość sporom zapobiedz, albo też można podług okoliczności na wzbraniającego się stósowną karę pieniężną.

§. 35.

Jak daleko w łoże rzeki bez spowodowania nieporządku i bez uszczerbku przeciwległego brzegu, łożynę sadzić można, urzędnik budowy wodnej strony ma pouczyć.

§. 36.

Jeżeli plan biegu rzeki istnieje, wtedy zasadzić się mająca przestrzeń podług tego planu ma być wyznaczona, w przeciwnym zaś razie podług uznania miejscowości.

§. 37.

Jeżeli dawniejsze zasadzone albo same przez się wzrosłe plantacje w powyższym względzie są szkodliwe, wtedy skoro tylko potrzebę uprzątnienia tychże,

räumung durch eine vom Kreisamte mit Beziehung des Wasserbau-Ingenieurs und der Eigenthümer einzuleitende Erhebung dargethan worden ist, gegen eine den Letzteren nach §. 365 des bürgerlichen Gesetzbuches zu leistende Entschädigung ex causa publica ausgerottet werden. Doch steht dem Eigenthümer gegen diese Entscheidung vorläufig der Rekurs offen.

§. 38.

Bewirkt der Eigenthümer nach vorläufiger Aufforderung und nach genauer Bezeichnung der Grenze der hinwegzuräumenden Pflanzungsstrecke diese Ausrottung nicht binnen der vom Kreisamte demselben bestimmten Frist, so bewirkt dasselbe diese Arbeit auf Kosten des Schuldtragenden, und straft denselben überdieß mit 10 fl. Konv. Münze.

§. 39.

Weidenpflanzungen auf früher unbenützten Strecken sind durch 20 Jahre steuerfrei.

§. 40.

Es kann sich der Fall ergeben, daß bereits bepflanzte Flächen in der Folge der Zeit dergestalt erhöht werden, daß das Gestrippe zum gedeihlichen Fortkommen nicht mehr hinlängliche Nahrung findet, oder ökonomische Rücksichten dem Eigenthümer eine Veränderung der Kulturgattung, d. i. die Umstaltung der Pflanzung in Acker, Wiesen u. dgl. wünschenswerth machen. Dieses bleibt dem Eigenthümer unbenommen, muß aber im Einverständnisse mit dem Bezirks-Wasserbaubeamten geschehen.

§. 41.

Zu welchem Wirthschaftszweige der Pflanzungseigenthümer das Holzerträgniß verwenden wolle, bleibt seiner Willkühr überlassen; damit jedoch Pflanzungen durch eine frühzeitige oder unregelmäßige Abstockung nicht zu Grunde gehen, ist sich im Allgemeinen an die Vorschriften der Waldordnung zu halten.

§. 42.

In der Regel ist die Abstockung bei einem drei bis vierjährigen Bestande gestattet. Bei bedeutenden Pflanzungsstrecken muß eine Eintheilung in Schläge vorgenommen werden, worauf ein verständiger Landwirth seines eigenen Vorthelles willen achten wird.

§. 43.

Durch Unachtsamkeit der Viehhirten wird die größte Verheerung der Weidenpflanzungen veranlaßt. Eine derlei Nachlässigkeit der Hirten ist demnach von den k. k. Bezirksämtern mit einer, dem Schaden und der Leibesbeschaffenheit desselben angemessenen körperlichen Strafe und im Wiederholungsfalle mit größerer Strenge zu strafen.

§. 44.

Um jedoch muthwilligen Beschädigungen möglichst zu begegnen, sollen Pflanzungen wenigstens von der Landseite mit Einzäunungen verwahrt werden.

w skutek zarządzonego przez urząd obwodowy dochodzenia z wezwaniem inżyniera budownictwa wodnego i właścicieli uznano, mają one być ze względu na dobro publiczne za wynagrodzeniem właścicieli podług §. 365 ustaw cywilnych wykarczowane. Jednakże właścicielowi przeciwko temu rozstrzygnięciu rekurs założyć wolno.

§. 38

Jeżeli właściciel po uprzedniem wezwaniu i oznaczeniu granicy wykarczować mającej się przestrzeni, w wyznaczonym przez urząd obwodowy terminie wykarczowania nie zdziała, wtedy urząd obwodowy na koszt winnego to uskuteczni, prócz tego zaś 10 ZlR. mon. konw. go ukarze.

§. 39.

Zasadzona na pustych dawniej gruntach łożyna przez lat 20 podatkowi nie ulega.

§. 40.

Wydarzyć się może, że zasadzone już przestrzenie z czasem tak się podniosą, iż krzaki dla dalszego wzrostu dostatecznego nie znajdują pożywienia, albo téż, iż właściciel z względów gospodarskich radby je do innej użyć uprawy, to jest zamienić plantacye na pole, łąkę i t. p. To uczynić wolno jest właścicielowi, jednakże za porozumieniem się z urzędnikiem budownictwa wodnego.

§. 41.

Od woli właściciela zależy, na jaki cel gospodarczy drzewo z plantacyj chce użyć. Aby jednak plantacye przez zawczesne albo nieregularne wyrąbywanie nie niszczały, więc w ogólności przepisów lasowych trzymać się należy.

§. 42.

Zwyczajnie krzaki 3 do 4letnie wycinać wolno. Rozleglejsze gaje na zręby podzielone być winny, co roztropany gospodarz dla własnego pożytku uczyni.

§. 43.

Przez niedbalość pastuchów dzieją się w łożinach największe spustoszenia. Taka więc niedbalość pastuchów ze strony C. K. urzędu powiatowego, według usposobienia ciała, stósowną do szkody karą cieleśną, a w razie powtórnym z większą surowością ukarana być powinna.

§. 44.

Aby samowolnym uszkodzeniom ile możności zapobiedz, plantacye przynajmniej od strony lądowej płotem ogrodzone być powinny.

§. 45.

Die Kosten der Ueberwachung der Pflanzungen trägt der Staat, die Kosten jener Amtshandlungen aber, welche aus Unfolgsamkeit und Nachlässigkeit der Parteien entstehen, tragen die Letzteren.

§. 46.

Bestehende Bedeichungen, deren Herstellung und Erhaltung bis nun den Gutsbesitzern oblag, müssen an jenen Stellen, wo sich Durchbrüche wiederholen, aufs sorgfältigste befestigt und bepflanzt werden. Wo Kommunikationswege darüber führen, muß die beiderseitige Bedeichungsböschung immer mit der Krone gleich gehalten werden. Jede Durchgrabung zum Abflusse des Binnenwassers ist nach erreichtem Zwecke sogleich wieder mit Erde auszufüllen und festzustampfen, wo die Nothwendigkeit nicht gebietet, eigene Schleusen anzulegen. Werden in der Folge für das allgemeine Beste oder für die Anrainer unter Einwirkung des Staates Bedeichungen ausgeführt werden, so wird die Konkurrenz hiezu nach dem Verheerungskreise in Gemäßheit der für Wasserbauten bestehenden Vorschriften eingeleitet werden.

VII. Abschnitt.

Vorschriften über die Handhabung der in den vorhergehenden Abschnitten enthaltenen Bestimmungen.

§. 47.

An Flüssen wohnende Gemeinden und Private, vorzüglich aber Schiffer und Flößer, als nächste Beobachter aller absichtlich oder durch Elementarereignisse entstandenen Flußgebreechen, haben bei sonst gegen sie zu verhängender angemessener Geldstrafe dem betreffenden k. k. Bezirksamte von solchen Flußgebreechen die Anzeige ungesäumt zu erstatten.

§. 48.

Gemeinden, längs deren Gründen an Grenz- oder schiffbaren Flüssen auf Kosten des Staates und der Konkurrenz-Parteien Wasserbaue ausgeführt wurden, haben auch über deren Erhaltung zu wachen, indem sie zunächst in der Lage sind, Beschädigungen zu bemerken und anzuzeigen.

§. 49.

Privat-Wasserbaue d. i. jene, welche zwar mit Zustimmung der Regierung aber ohne Beitrag der Letzteren hergestellt wurden, sind von derjenigen Partei zu beaufsichtigen, welche den größten Beitrag geleistet, folglich den größten Vortheil davon hat. Beschädigungen an dergleichen Werken sind sogleich anzubessern, und hinsichtlich der Beiträge zu solchen Herstellungen und bei einer etwaigen Weigerung selbe zu leisten, ist sich nach dem Wasserbau-Konkurrenznormale vom 2. Dezember 1830 Z. 73000 zu benehmen.

§. 45.

Koszta dozoru plantacyi ponosi rząd, koszta zaś czynności urzędowych z nieposłuszeństwa i niedbalstwa stron wynikłe strony ponoszą.

§. 46.

Istniejące groble, do których sypania i utrzymywania dotąd właściciele dóbr ziemskich obowiązani byli, w tych miejscach, gdzie się przerwy powtarzają, jak najstaranniej wzmocnione i zasadzone być powinny. Gdzie przez nie droga komunikacyjna prowadzi, tam spadziłość po obydwu stronach aż do wierzchu sięgąć powinna. Każde przekopanie dla przepuszczenia wód wewnętrznych ma być zaraz po wykonaniu zamierzonego celu ziemią zapelnione i ubite, gdzie potrzeba do dania osobnej służy nie przymusza. Gdyby później dla dobra publicznego albo graniczących sąsiadów pod wpływem rządu groble sypano, wtedy względnie na obszar spustoszeniu podpadający, stósownie do przepisów o budowach wodnych, konkurencya zastosowaną zostanie.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy co do wykonania zawartych w poprzednich rozdziałach postanowień.

§. 47.

Mieszkające nad rzekami gminy i osoby prywatne, szczególnie zaś flisy i orele jako najbliżsi w dostrzeganiu wszelkich umyślnie albo przez wypadki elementarne zrządzonych uszkodzeń rzecznych, winni bezwłocznie dotyczącemu C. K. urzędowi powiatowemu zrobić doniesienie o takich uszkodzeniach rzek, gdyż w przeciwnym razie stósownej karze pieniężnej ulegną.

§. 48.

Gminy, wzdłuż których gruntów nad rzekami granicznymi albo spławnymi nakładem Rządu i stron konkurencyi budowle wodne do skutku przyprowadzone, nad ich utrzymaniem czuwać, również, że im najpiérwój nastrecza się sposobność spostrzeżenia uszkodzeń, donosić o tém winny.

§. 49.

Dozór nad prywatnymi budowlami wodnymi, to jest takimi, które wprowadzie za przyzwoleniem Rządu, jednakże bez jego zasiłku uskuteczniiono, do téj należy strony, która największy dała zasilek, a więc największą z nich ma korzyść. Uszkodzenia w takich budowlach mają być zaraz naprawione, a co się tyczy zasiłku na te naprawy, i na wypadek oporu, podług przepisu o budowlach wodnych z dnia 2 Grudnia 1830 roku L. 73000 postąpić należy.

§. 50.

Gemeinde-Wasserbauten sind von den betreffenden Gemeinden zu überwachen; diese haben auch an minder bedeutenden Flüssen dafür zu sorgen, daß kein dem Nachbar schädlicher Einbau bewirkt, die bestehenden schädlichen derlei Werke aber beseitigt werden, wozu insbesondere eingegangene Wehren und Schlickzäune gehören.

§. 51.

Für jede Vernachlässigung der Aufsicht, in soweit selbe von den Gemeinden und Privaten nach den obigen Bestimmungen gehandhabt werden soll, sind sie zunächst verantwortlich.

Gubernial-Kundmachung vom 2. März 1842 Gubernial-Zahl 9605.

§. 50.

Do gmin należące budowle wodne przez dotyczące gminy dozorowane być winny; te również starać się mają, ażeby nad mniej znaczącemi rzekami żadne sąsiadowi szkodliwe budowle przedsięwzięte nie były, a znajdujące się podobne szkodliwe budowle, do których szczególnie zniszczałe tamy i płoty należą, uprzątnione zostały.

§. 51.

Za każde zaniedbanie dozoru, o ile tenże podług powyższych postanowień przez gminy i prywatne osoby ma być wykonany, te ostatnie najpierw są odpowiedzialne.

Ogłoszenie Gubernialne z dnia 2 Marca 1842 r. L. Gub. 9605.

Beilage zu §. 27. Seite 57.

Bezirksamt: N. N.

Fluß: N.

A u s w e i s

über nachstehende im Solar-Jahre 18... eingegangenen Strafbeträge und zur Disposition stehenden Straf-Arbeitstage.

Post	Kreis	N a m e n		Eingehobener Strafbetrag	Hieron gebührt						Anmerkung	
		des Freylers	aus dem Dorfe		dem Wasser- baufond		dem Straßen- baufond		dem Absperrchen- denken			Zuge
					fl.	fr.	fl.	fr.	fl.	fr.		

N. den

N. N. Bezirksamt.

Anmerkung. Diese Konsignazion ist mit Ende Dezember abzuschließen, und dem Wasserbau-Ingenieur oder Straßen-Kommissär, je nachdem die Einnahme die verschiedenen Fonde trifft, zu übersenden.

Dodatek do §. 27 stronica 57.

Urząd powiatowy

Rzeka N.

W y k a z
następujących w roku słonecznym 18... wybranych kar pieniężnych i należących
za karę dni roboczych.

Liczba porządkowa	Obwód	N a z w i s k o		Wybrana kara pieniężna	Z tego przypadku						Uwaga											
		Szkodnika	ze wsi		funduszowi na budowy wodne		funduszowi na budowę dróg		tena króten zajm			dla niemożności za- płacenia odbywa robocizną										
					złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.			złr.	kr.	dni							

N. dnia

N. N. Urząd powiatowy.

Uwaga. Tenże wykaz z końcem Grudnia zamknąć, i inżynierowi budowy wodnej albo komisarzowi drogowemu w miarę tego, jak powzięta kwota oba powyższe fundusze dotyczy, przesłać należy.

12.

Verordnung der Landes-Regierung vom 1. März 1855,

giltig für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wegen Verlängerung der Wahlperiode für die, nach dem provisorischen Gesetze vom 18. März 1850, §. 14 alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Dritttheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer.

Das hohe Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit Erlaß vom 16. Februar l. J. Z. 3154 den gestellten Antrag wegen Verlängerung der Wahlperiode für die, nach dem provisorischen Gesetze vom 18. März 1850, §. 14 (Nr. 122, Seite 715 des Reichs-Gesetzblattes) alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Dritttheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer, zu genehmigen befunden.

Es wurde sonach die Wirksamkeit der Wahlen rücksichtlich der Funktionsdauer der Mitglieder und Ersatzmänner in der Art provisorisch festgesetzt, daß am 31. Dezember eines jeden zweiten Jahres die Hälfte der Mitglieder und Ersatzmänner auszutreten hat.

Diese Verlängerung der Wahlperiode habe sogleich in Wirksamkeit zu treten, und es haben sonach die Ergänzungswahlen pro 1855, wenn sie noch nicht vorgenommen wurden, zu entfallen, und die nächste Wahl am Schlusse des Jahres 1855 stattzufinden, wobei die zu jener Zeit Austretenden durch das Dienstalter und bei gleichem Dienstalter durch das Loos zu bestimmen sein werden.

Mercandin m. p.

12.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 1 Marca 1855.

obowiązujące dla całego Zarządu Obrebu Krakowskiego.

względem przedłużenia peryody wyborowej co do wyborów corocznych, wystąpienie trzeciej części członków i zastępców izby handlowej i przemysłowej Krakowskiej uzupełniających, odnośnie do prowizorycznego przepisu z dnia 18 Marca 1850 §. 14.

Wysokie Ministerstwo Handlu i Budowli publicznych, rozporządzeniem z dnia 16 Lutego r. b. Nr. 3154 wniosek co do przedłużenia peryody wyborowej przepisem prowizorycznym z dnia 18 Marca 1850 r. §. 14 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 122, str. 715) objętej, względem corocznie nastąpić mających uzupełniających wyborów, na miejsce przeznaczonęj do wystąpienia trzeciej części członków i zastępców izby handlowej i przemysłowej Krakowskiej zatwierdzić raczyło.

Prowizorycznie więc co do działalności wyborów, względem trwania czynności członków i zastępców ustanowione zostało, że 31 Grudnia każdego drugiego roku, połowa członków i zastępców ma wystąpić.

To przedłużenie peryody wyborowej natychmiast ma wejść w wykonanie, wybory więc uzupełniające za rok 1855, jeżeli te jeszcze przedsiębrane nie były, mają być uchylone, a najbliższy wybór z końcem roku 1855 przedsięwzięty być winien, przyczem ci, którzy wtenczas wystąpić mają, przez czas służby, w razie zaś równego czasu służby przez los oznaczeni być mają.

Mercandin m. p.

